

Továbbképző tanfolyam kezdődik a propagandistáknak

A marxizmus-leninizmus kérdései iránt Szegeden is, miként az országban mindenütt, megnövekedett az érdeklődés. Az új pártoktatásra való készülődés eddigi tapasztalatai is mutatják már, hogy a most következő oktatási évadban lényegesen többen képezik magukat politikailag, mint a korábbi évben. Fontos — éppen az elméleti kérdések iránti megnövekedett érdeklődés jó kielégítéséért — hogy a propagandisták megfelelően felkészüljenek szép és felelősségteljes feladatukra.

Az időszaki kérdések és a marxizmus-leninizmus tanfolyamok propagandistái részére a Magyar Szocialista Munkáspárt Szeged városi bizottsága továbbképző tanfolyamot rendez. A továbbképző tanfolyam szeptember elsejétől szeptember 9-ig tart, s ennek keretében gazdagítják ismereteiket a propagandisták, hogy azokat hasznosítsák az oktatási évadban. A propagandisták szeptember 1-én, csütörtökön reggel a Szegedi Tudományegyetem Ady téri épületében, az Auditorium Maximumban kezdik meg a továbbképző tanfolyamot.

Augusztus 29-től szeptember 10-ig tart az óvodai beíratás

A legutóbbi esztendőben hazánkban csaknem ezerrel emelkedett az óvónók száma, s ma már meghaladja a nyolcezeret. A tanácsokhoz tartozó — óvodákban étkező gyerekek száma 32 százalékkal emelkedett. 1959-ben óvodában, gyermekotthonokban, gyógypedagógiai intézményekben és nyári napköziben több mint 200 000 óvodáskorú kisgyerekről gondoskodtak.

Az új oktatási évben az óvodákból, az általános iskolai első osztályokba, több mint 72 000 gyermek kerül. Egyrészt ezeknek a kicsinyeknek a kilépése az óvodákból, másrészt az 1959-ben megvalósult csaknem 10 000 férőhely-gyarapodás — ami többségében a társadalom segítségének, áldozatkészségének köszönhető — lehetővé teszi az állandóan növekvő igények jobb kielégítését.

Az 1960/61-es oktatási évre az óvodai felvételek időpontja augusztus 29-től szeptember 10-ig tart. Az olyan

családok gyermekei, ahol mindkét szülő dolgozik — előreláthatólag csaknem kivétel nélkül — bejuthatnak az óvodákba. Helyhiány miatt azonban még mindig nem tudják felvenni mind azokat az óvodáskorúakat, akiknek szükségük lenne erre. Bármennyire kedvezően is alakul a hamarosan kezdődő új tanévben a gyerekek óvodai felvétele, mezőgazdasági vidékeken, ahol az édesanyák a tsz-ekben nem állandó elfoglaltságuk, a kicsinyek óvodai elhelyezése nem oldható meg egész éven át. Kora tavasztól késő ősziig úgynevezett nyári óvodákban kapnak helyet a mezőgazdasági dolgozók gyermekei.

Rendkívül fontos, hogy a felvételi bizottságok nagyon gondosan, lelkiismeretesen mérlegeteljék a jelentkezéseknél az igényjogosultságot, s valóban azokat a gyerekeket vegyék fel elsősorban, akik legjobban ráutaltak az óvodai ellátásra, nevelésre.

SZORGOS, VIDÁM ÉLET a mártélyi KISZ-táborban

(Alexandr Batorovics felvétele)

Szabadidőben sokan a röplabda-játékot választják.

A mártélyi Tisza-ág mellett hetek óta vidám fiatalok hangja veri fel a festői erdő csendjét. Szépen berendezett sátorok között a KISZ Csongrád megyei bizottsága tartja itt a megye — így közte Szeged város és a járás — KISZ-titkárai részére a vezető-továbbképző tanfolyamot. Legutóbb, a múlt héten a szegedi járás fiataljai töltötték kellemes és hasznos hetet Mártélyon. A táborban érdekes eseményekkel telik a nap.

Riadó!

Egyik éjjel harsányan zúgott az erdőben az örök jelzése: Riadó!!! »Ellenség« támadta meg a tábort!

Még Szöllösi Imre parancsnok is elismerte, hogy alig két perc alatt »harca készen« állottak a fiatalok. Persze barátok, kiszisták voltak a tábor »ellenségei«, de az izgalmas harcijáték így sem vesztett romantikájából. A támadásban többször részt vettek a hőmezővársárhelyi Ifjú Garda tagjai, s komoly »harc« dúlt a győzelemért.

Azon a napon, amikor Alexandr Batorovics lengyel újságíróval, a »Dél-Magyarország« vendégével felkerestük a tábort, éppen Lunárcsek Erzsébet, csinos újszentiávi kislány volt a tábor kapuőrségében. Nem lehetett csak úgy »egyszerűen« bemenni, mert hát első a fejelem. Amikor azután megtudták, hogy kedves külföldi vendégük érkezett, zsongott a tábor. Percek alatt összejötték a járás

KISZ-titkárai, s örömmel hallgatták a fiatal lengyel újságíró üdvözlő szavait.

Barátkozás

Eltársi barátság szövődik a résztvevő fiatalok között. Szabadidőben, mely egész délután tart, megkezdődnek a röplabda- és pingpong-csata, vidáman lubickolnak a Tisza-ág hús hullámaiban a fiatalok, akiknek pedig kedvük szótlan, elmennek csónakázni, mások estj mókára, kulturális szereplésre készülődnek. Jó egyetértésben, vidáman töltötte el például az algyői Fekete János, a Szőreg-téglagyári Kerekes Lajosné, a domaszéki Kiri István, a sövényházi Kósa János, a sándorfalvi Farkas János azt a délutánt is, amikor a lengyel újságíró meglátogatta a tábort. Volt közöttük pedagógus, természetlövészeti tag, tanácsalkalmazott — többféle társadalmi állást képviseltek, de mindannyian ifjú kommunisták.

Feladatra készülnek

Ezért egységes a tábor, ezért baráti a szellem. A vezetők: Szöllösi Imre, Csizmás Sándor, Barna László, Tóth József, Kanfi Horváth Sándor, Juhász Pál elmondták, a szórakozás után másnap reggel nagyon komolyan tanulnak a fiatalok. Nem kevesebbre készülnek, mint a KISZ alap-szervezeti vezetőségek újjá-választására, a KISZ decemberi kongresszusára. Meghallgatják az előadásokat, megvitatják a feladatokat, a politikai, kulturális, sport- és gazdasági te-

endőket. Már hat óra előtt elhangzik az ébresztő, s ettől kezdve késő estig tart a gazdag program. Estéknél fellobog a táborújság lángja, s fényében búcsúznak az elmúlt gazdag napoktól, új feladatokra készülve a járás és a város KISZ-titkárai.

Kinevezések a Szegedi Tudományegyetemen

A művelődésügyi miniszter dr. Fodor Gézát, a Szegedi Tudományegyetem oktatási és tudományos rektorhelyettesévé, dr. Fonyó Antalt, az Állam- és Jogtudományi Kar, dr. Koch Sándort a Természettudományi Kar és dr. Mérei Gyulát a Bölcsészettudományi Kar dékánjává. Nagy Lajost pedig az Állam- és Jogtudományi Kar dékánhelyettesévé nevezte ki.

Egy napon két tűz gyermekjátékából

Hétfőn, a késő esti órákban két helyre is riasztották a Csongrád megyei tűzoltókat. Mint visszaérkezésük kor kiderült, mind a két helyen gondatlanság miatt, gyermekjátékából keletkezett a tűz. Az egyik helyen, a kisteleki és sövényházi út melletti tanyán a szalmakazal tövében húzódott meg cigarettázni a család 12 éves fia. A cigarettázástól kigyulladt a szalmakazal, amit a

Levelek

Tudósítónk harmadik le-velében a prágai »Csehszlovákia 1960« kiállításról számol be — ennek második részét közöljük az alábbiakban.

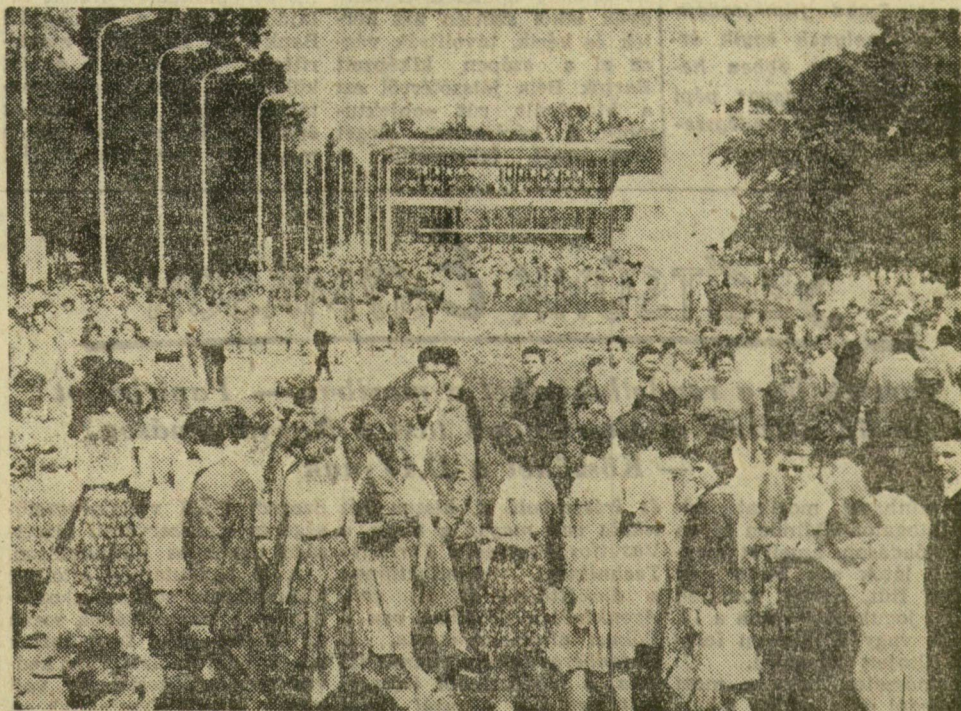
Ínkább a »technikai kalandregények« termérei: középen hatalmas földgömb — majdnem azt írtam: kacsalábon forgó földgömb, mert valóban forog — a falak mentén pedig ré-

Csehszlovákiából

IV. A jövő útján

a jelentések, adatok, statisztikák sikkja mögé körülpogatni a valóságot, amely egy-egy szám mögött rejlik. Nos, itt is ez történt — csak fordított sorrendben: mindezek után, a mai és holnapi valóság minden álmódosom ellenére is reális képei után jutottam a vastag grafikonok, diagrammok és piktogrammok elé — itt van

ben megelőzi a legfejlettebb kapitalista államokat is. És a külföldiek után egy ezeknél sokkal súlyosabb vélemény: »A kiállítás megtekintése után kétszeresen büszke vagyok arra, hogy ezeknek az eredményeknek munkámmal én is részese vagyok« — írta Karel Pokorný prágai lakos. És ez a legjelentősebb

Ilyen a »Csehszlovákia 1960« kiállítás pavilonja előtti tér, amikor aránylag kevesen vannak

gi ismerősök elevenednek meg a szó szoros értelmében: Jules Verne fantáziájának szülőttei. Itt lángol az Acélváros, a Tizenöt éves kapitány hajója szeli a hullámokat, a Nautilus legénysége a kerek kis ablakon figyeli a tolatkozó polipot, és régi ágyúgolyót formázó rakéta száll a hold felé. Verne nagyrészt már megvalósult fantáziájával Jiri Trnka fantáziája kél versenyre — ő tervezte az egész termet, s idetértett egy holdbéli tájat is, amelyen már letelepedtek az űrhajósok; égboltjának csillagok felé perenként indulnak a miniatűr kis rakéták, a jövő sztratóplánjai és számtalan másféle szerkezetei — azt hiszem, a termet megtöltő fiúk bármelyike jobban fel tudná őket sorolni, mint én. Hiába, ők már ennek a korszaknak a gyermekei — bámulva hallgatom, mi mindent tudnak, mi mindenhez értenek.

A ért méis megvizsgálódok — van olyan is, amihez én értek jobban: a kultúra termében az ötszázéves örökifjú Mária vár rám — a híres löcsei oltár fából faragott szobrai és Utolsó vacsorája, a csodálatos épségben fennmaradt középkori telci főtér makettje és több négyzetméteres fényképei, régi gobelinek és vastag üvegből, vagy hajszálfinom csipkéből valóra álmodott költői kompozíciók, majd mai festők és szobrászok alkotásai. Aztán a »Tizenöt éves«, a szabad ország életének művészi polykránfilmje.

Emlékszel-e még, mivel kezdtem ezt a már háromszor megszakított levelet? Hogy be akartam pillantani

adatokban mindaz, amit a hatalmas építés, a csodálatos eredmények lenyűgöző sora szolgál: az Ember, a szocialista állam gondoskodása az egészségügyről, a népművelésről, a kultúráról, az anyákról és gyerekekről — mindaz, amit olyan szárazon tudunk összefoglalni vezércikkünkben: »az emelkedő életszínvonal«.

Mit írjak minderről? Fejezzem ki elragadtatásomat? Megkíméllek saját lelkendezésemtől: kiirtam néhány sort a vendégkönyvből — mert amit megértettem, mert van itt arab, meg nem-tudom-milyen írás is. Csak néhány véletlenül összeszedett példa:

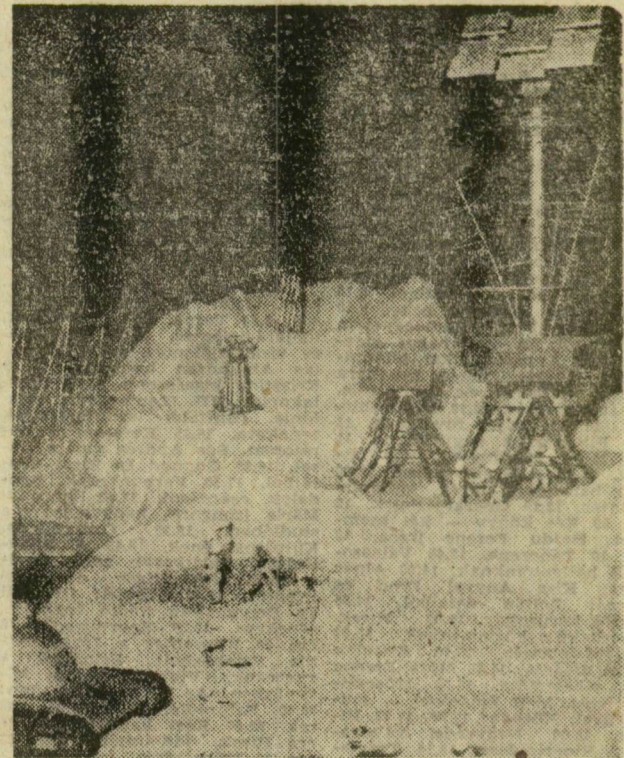
J. Jung, Párizs: »Gyönyörű a kiállítás, és nagyon érdekes.« — M. C. Pickering, Anglia: »Ki sem tudom fejteni, mennyire csodálom a csehszlovák nép eredményeit a tudomány és a technika területén. A világ egyik legfejlettebb országának tartom csehszlovákiát.« — Daniel Catip, Bombay: »Meggyőződésem, hogy Csehszlovákia néhány éven belül minden-

eredmény. A szép, érdekes és szórakoztató kiállítás is segíti a szocialista ember nevelését, új erőt ad csehszlovák barátainknak, hogy biztos léptekkel, hamarosan elérhessék következő kitűzött céljukat: a kommunizmus építésének nehéz, és mégis minden mást meghaladóan szépséges útját«.

S ezzel elmondtam a legfontosabbat is: »Búcsúzom, tölelek, s egyúttal búcsúzom Prágától is — elindulok hazafelé, csak Brno-ban akarok megállni még egy napra — nem egészen és nem csak magánjellegű érdeklődésből. Szeretnék esetleg a Dél-Magyarország olvasóinak is beszámolni arról, hogyan készült a testvérváros a nagy eseményre — a II. Nemzetközi Kiállításra. Hiszen egy világméretű kiállítás előkészületeihez képest nincs már sok idő hátra — szeptember 11-én megnyitják a kapukat, s addigra ott lesz a magyar ipar eredményeit bemutató pavilon is.

Szeretettel ölel

M. János

A »Csehszlovákia 1960« kiállítás egyik érdekes részlete. Jiri Trnka alkotása: Urutasok a Holdban